

POGRZEBIAĆ (1) *vb impf*

o oraz e jasne.

[*praes* 1 sg pogrzebiąm. ◇ 3 sg pogrzebią.] ◇ *part praes act* pogrzebiając.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Chować umarłych, urządzać pogrzeb [kogo]: Zás gdy ná człowieku będzie grzech/ łąd śmierci/ y vmrze/ tedy go zówiefisz ná drewnie. (Ale) nie obnociue trup iego na drewnie/ lecz pogrzebiąjąc pogrzebiefisz iy onegoŝ dnia *BudBib Deut* 21/23; [*Glosy II nr 128/33; UrsinGramm 272; Volck Rrr4v*].

[*Zwrot: »pogrzebiać umarłe«:* Tobiafz pogrzebał ciááá ich. (*margin*) Pogrzebiamarłe. (-) [*sepeliebat corpora eorum Vulg*] *WujBib Tob* 1/22.]

Synonimy: chować, pochowawać, składać.

Formacje współrdzenne cf GRZEŚĆ.

JDok